

ste nogle af sine militære Musikkorps, saa ved jeg ikke af, at disse have spillet nogen væsentlig Rolle for Musiklivets Fremme i Aarhus. Ude i den yderste Del af Byen, ude ved Vennelyst, ligger Generalens Bølg, og der ere disse militære Musikkorps eller et enkelt af dem mødt op paa en Tid, hvor den almindelige Befolkning ikke kunde møde frem; de spillede for Generalen og hans Familie, der havde Musik nok hjemme og rigelig Adgang til Koncerter. Den meste Musik, der ydes af de militære Musikkorps her i Byen, er til Glæde for Adelen og for de rige og velhavende paa Steder, hvor den almindelige Befolkning ikke kan komme. Der er ganske vist henvist f. Eks. til den Musik, som Vagtparaden udfører, og ikke mindst til det store Korps af Mænd og Kvinder, unge Mennesker og Børn, som følge med og gaa ved Siden af igennem Gaderne. Men det er i Virkeligheden kun en lille bitte Brøkdæl af Københavns Arbejderbefolkning. Hvis jeg en Dag ved halv tolv Tiden, naar Garden trækker op fra Nørre Boulevard, vilde stille mig op med 3 Trækvogne fulde af Sigtebrød, Margarine og varm Centrifugemælk, saa vilde de to Trediedele af dem, der følge med Vagtparaden, følge med mig og mine Trækvogne for at faa noget af den varme Mælk og Brødet, og jeg er overbevist om, at det vilde være fordelagtigere for deres Vedkommende. Jeg synes udmærket godt om Musik og kan ogsaa godt følge efter Vagtparaden — Herregud! Man tager jo alting med i denne Verden —, men noget Livsspørgsmaal for den københavnske Arbejder er det ikke.

Jeg har en Bemærkning at gøre til det ærede Medlem fra Odense (Halsted). Jeg behøver ikke at svare ham paa hans Udtalelse om den vidunderlige Virkning, som den polske Nationalsang havde øvet overfor de polske Tropper; men jeg vil sige det ærede Medlem, at den Tid kommer aldrig igen, hvor en General er i Stand til at narre eller lokke Arbejderne til at gaa løs paa hverandre; de Tider ere forbi, uigenkaldeligt forbi, hvor man overhovedet var i Stand til at jage Folk ud som Skarprettere til at slaa hverandre ihjel; navnlig gælder det, at den Tid er uigenkaldeligt forbi, hvor man kan narre dem med Militærmusik til at gaa imod deres egne Interesser. Det ærede Medlem skulde blot lægge Mærke til den Udvikling, der har fundet Sted i de allersidste Aaringer, se den Indflydelse, Arbejderbevæg-

gelsen har haft til at tilvejebringe de rette gamle nationale Grænser i Europa, saa vilde han se, at denne Indflydelse i vore Dage er afgørende i Modsætning til den, han har fremhævet her. Hvis det Forslag, som vi om nogle Øjeblikke komme til, bliver vedtaget, vil det vise sig — som bemærket af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) —, at de samme Folk, som staa her og tale om deres Interesse for Sang og Kultur, i Virkeligheden gaa imod det Musiklivs Fremme, som jeg anser for nødvendigt til at befæste Kulturen saavel i Hovedstaden som i de øvrige Dele af Landet.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) har til Dels misforstaaet mine Udtalelser i Gaar, thi det, jeg var en Modstander af, var ikke blot det, at de saakaldte Hornblæserelver kunde udnævnes til Korporaler, men jeg var imod, at der i det hele taget skulde antages saadanne Hornblæserelver ved Hærens Musikkorps, fordi jeg mener, at der begaaes en Synd mod de unge Mennesker ved at putte dem ind paa en Kaserne i 15 Aars Alderen for at tilbringe deres Ungdom der. De faa ikke den Opdragelse, der er god for dem, og Følgen bliver da ogsaa, at naar de derfra gaa over til at blive Underofficerer, bliver det en ikke heldig Bestanddel af Befalingsmændene i vor Hær. Jeg kan henholde mig til Iagttagelser og Erfaringer, som jeg selv har gjort, og det ærede Medlem gav mig ogsaa til Dels Ret i saa Henseende. Jeg har ingenlunde benægtet, at der kan være Undtagelser; jeg fremhævede det tværtimod selv udtrykkeligt, men Regelen er, at det ikke bliver gode Befalingsmænd, der udgaa fra disse Hornblæserelver, som fra Børn af ere blevne opdragede paa Kaserne. Det ærede Medlem gav mig ogsaa Ret i, at det var heldigst, at Befalingsmændene udgik fra de værnepligtiges Rækker; det er det ogsaa. Jeg tror ikke, vi bør lovfæste saadanne Bestemmelser, hvorved vi indføre en Institution som Hornblæserelver, som nu kun Garden har, ved Regimenterne i Almindelighed; jeg tror, det vilde være en Ulykke for Tonen i vor Hær og til Skade for det gode Forhold mellem Befolkningen og Hæren, som vi dog alle bør være enige om at tilstræbe.